

Intencje mszalne:

Niedziela, 22 września 2013

8⁰⁰ + 5r.ś. Edward Mickiewicz

9³⁰ ++ Roman Stolarski, Leszek, Franciszek i rodziców z obojga stron

9³⁰ + Edward Lietz i rodzice z obojga stron

11⁰⁰ 11roc. Ślubu Moniki i Waldemara Kalkowskich

12³⁰ o bł. Boże dla Jacka, Łukasza, Natalii oraz rodziców

18⁰⁰ + 3r.ś. Franciszek Fąfara i Bogusława Żołnierewicz

Poniedziałek, 23 września 2013

7⁰⁰

18⁰⁰ + Władysław i Stanisława (k) Baryłów i ich rodziców

Wtorek, 24 września 2013

7⁰⁰ + Piotr Szustek

18⁰⁰ ++ Janina, Piotr, Adam, Wojciech zm. z rodz. Zamojskich, Ziemblickich i Grusieckich

Środa 25 września 2013

7⁰⁰ + Ryszard Bizunowicz

18⁰⁰ + Zdzisław Waczbowski 30d.p.p.

Czwartek, 26 września 2013

7⁰⁰ + Jadwiga Adamek

18⁰⁰ z okazji 90roc. urodzin Józefy o bł. Boże i potrzebne łaski

Piątek, 27 września 2013

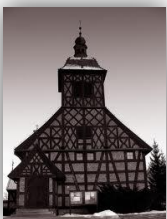
7⁰⁰

18⁰⁰ + 10r.ś. Romuald

Sobota, 28 września 2013

7⁰⁰ + Piotr Szustek

18⁰⁰

**Kancelaria parafialna czynna: środy i piątki od 15.30 do 17.00;
czwartki od 7.30 do 9.00**

Adres korespondencyjny: Parafia bł. Doroty z Mąków;

ul. Rawska 16a; 82-300 Elbląg

Telefon: (55) 235 32 73

Strona internetowa: www.parafia.blogoslawionadorota.org

Biuletyn Parafialny

Parafii pw. bł. Doroty z Mąków

NR 85; XXV NIEDZIELA ZWYKŁA; 22 WRZEŚNIA 2013

Aktualny Prorok

Od kilkunastu lat w Polsce mamy nowy ustrój. Wraz z kapitalizmem do życia publicznego wkradły się nieuczciwość i wyzysk. Niektórzy uważają, że ta sytuacja jest nowa. Tymczasem już prorok Amos udał się do stolicy królestwa izraelskiego - Samarii, gdzie krytykował przepych pałaców i wystawność życia bogatych mieszkańców. Mimo że głosił swe proroctwa w VIII w. przed Chrystusem, piętnował krzywdy wyrządzone biedakom, brak sprawiedliwości w sądach i nadużycia w transakcjach handlowych wśród sprzedawców zboża.

Szczególnie znajomo brzmią jego słowa z dzisiejszego czytania: "Słuchajcie tego wy, którzy gnębicie ubogiego i bezrolnego pozostawiacie bez pracy" (Am 8, 4). Ostrzeżenia proroka Amosa korespondują z wcześniejszą tradycją Starego Testamentu: "Nie będziesz krzywdził żadnej wdowy i sieroty. Jeśliby ich skrzywdził i będą Mi się skarżyli, usłyszę ich skargę, zapali się gniew mój, i wygubię was mieczem i żony wasze będą wdowami, a dzieci wasze sierotami. Jeśli pożyczysz pieniądze ubogiemu z mojego ludu, żyjącemu obok ciebie, to nie będziesz postępował wobec niego jak lichwiarz i nie karzesz mu płacić odsetek" (Wj 22, 21-24).

Kościół w dzisiejszych czasach często powraca w swym nauczaniu do jego intuicji. Okazji dostarcza codzienność, w której szybki zysk oznacza pogardę dla ludzkiej godności. Tak się dzieje w związku z bezrobociem, nieuczciwą płacą czy niewolniczym traktowaniem pracowników w supermarketach.

Kalendarz liturgiczny:

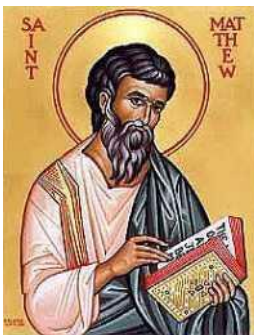
Cytat tygodnia:

„Cokolwiek mówisz w sekrecie, tak to wyrażaj, jakbyś mówił to wobec wszystkich ludzi..”

św. Iłanacy Loyola

Przypominają się słowa Jana Pawła II z sanktuarium miłosierdzia w Łagiewnikach: "Kościół odczytuje na nowo orędzie miłosierdzia, aby skutecznie nieść pokoleniu końca drugiego tysiąclecia i przyszłym generacjom światło nadziei. Nieprzerwanie też prosi Boga o miłosierdzie dla wszystkich ludzi. W żadnym czasie, w żadnym okresie dziejów - a zwłaszcza w okresie tak przełomowym jak nasz - Kościół nie może zapomnieć o modlitwie, która jest wołaniem o miłosierdzie Boga wobec wielorakiego zła, jakie ciąży nad ludzkością i jakie jej zagraża. (...) Im bardziej świadomość ludzka, ulegając sekularyzacji, traci poczucie sensu samego słowa "miłosierdzie" - im bardziej, oddalając się od Boga, oddala się od tajemnicy miłosierdzia - tym bardziej Kościół ma prawo i obowiązek odwoływać się do Boga miłosierdzia".

Święci znani... i nie znani

Święty Mateusz, Apostoł i Ewangelista

Ewangeliści Marek i Łukasz nazywają Mateusza najpierw "Lewi, syn Alfeusza" (Mk 2, 14; Łk 5, 27), dopiero później z innych miejscach wymieniane jest imię Mateusz. Prawdopodobnie Chrystus powołując Lewiego nadał mu imię Mateusz. Imię to nie należy do często spotykanych w Piśmie świętym. Pochodzi ono z hebrajskiego Mattaj lub Mattanja, co po polsku oznacza "dar Boga" (Teodor, Deusdedit, Bogdan).

Mateusz był Galilejczykiem. Jego pracą było pobieranie ceł i podatków w Kafarnaum, jednym z większych handlowych miasteczek nad jeziorem Genezaret. Pobierał tam opłaty za przejazdy przez jezioro i przewóz towarów.

O młodzieńczym życiu Mateusza nie wiemy nic. Spotykamy się z nim po raz pierwszy dopiero w Kafarnaum, kiedy Chrystus zastał go w komorze celnej i powołał na swojego Apostoła. To wezwanie odbyło się po cudownym uzdrowieniu paralytyka, którego spuszczone przez otwór zrobiony w suficie mieszkania (Mt 9, 1-8). O tym cudzie musiał dowiedzieć się i Mateusz, gdyż natychmiast rozniosły go setki ust. Być może Mateusz słuchał wcześniej mów pokutnych Jana Chrzciciela. Na wezwanie Chrystusa zostawił wszystko i poszedł za Nim. Nawrócony, zaprosił do swego domu Jezusa, Jego uczniów i swoich przyjaciół: celników i współpracowników. W czasie uczy faryzeusze zarzucili Chrystusowi, że nie przestrzega Prawa. Ten jednak wstawił się za swoimi współbiednikami. Odtąd Mateusz pozostał już w gronie Dwunastu Apostołów.

O powołaniu Mateusza na Apostoła piszą w swoich Ewangeliach także św.

Marek i św. Łukasz (Mk 2, 13-17; Łk 5, 27-32). Jest to jednak równocześnie pierwsza i ostatnia osobna wzmianka o nim w Piśmie świętym. Potem widzimy go jedynie w spisach ogólnych na liście Apostołów (Mt 10, 3; Mk 3, 18; Łk 6, 15; Dz 1, 13). W katalogach Apostołów figuruje on na miejscu siódmym lub ósmym.

Po Wniebowstąpieniu Chrystusa Mateusz przez jakiś czas pozostał w Palestynie. Apostołował wśród nawróconych z judaizmu. Dla nich też przeznaczył napisaną przez siebie księgę Ewangelii. Napisał ją między 50 a 60 rokiem, najprawdopodobniej ok. 55 r. Starał się w niej wykazać, że to właśnie Chrystus jest wyczekiwany od dawna Mesjaszem, że na Nim potwierdziły się prorocтва i zapowiedzi Starego Testamentu

Mateusz udał się później między pogan. Ojcowie Kościoła nie są zgodni do kąd. Wyliczają Etiopię, Pont, Persję, Syrię i Macedonię. Najbardziej prawdopodobna jest jednak Etiopia. Relikwie Mateusza miały być przewiezione ze Wschodu do Paestum (Pasidonii) w Italii. Jego ciało przewieziono do Italii w X w. Znajduje się ono obecnie w Salerno w dolnym kościele, wspaniale ozdobionym marmurami i mozaikami. Miejsce to nie stało się jednak powszechnie znanym sanktuarium. Mateusz uznawany jest za męczennika. Z apokryfów o Mateuszu dochowały się jedynie tzw. *Ewangelia* (inna, oczywiście) i *Dzieje*. Pierwszy utwór nieznanego autora pochodzi z VI w. i zdradza duże zapożyczenie w *Protoewangelii Jakuba* (aż 24 rozdziały są niemal identyczne). Pozostałe rozdziały tej Pseudo-ewangelii zawierają w sobie tak wiele cudowności i legend, że nie stanowią wiarygodnego źródła.

W ikonografii św. Mateusz przedstawiany był w postaci młodzieńca, później - zwłaszcza w sztuce bizantyjskiej - jako siwowłosa, stary mężczyzna. W sztuce zachodniej od czasów średniowiecza dominuje obraz silnie zbudowanego, brodatego mężczyzny w średnim wieku. Ubrany bywa w tradycyjną długą, białą suknię apostołską i w tunikę. Bywa także ukazany w postawie siedzącej, kiedy pisze - przy nim stoi anioł, przekazujący natchnienie. Jego atrybutami są: księga i pióro, miecz lub halabarda, postać uskrzydłonego młodzieńca, sakwa z pieniędzmi u stóp, torba podróżna.

RAMOR

Wszedł Szatan - i stała się ciemność. Wszedł Jezus - i stała się jasność. Znowu wszedł Szatan - i znowu stała się ciemność. I znowu wszedł Jezus - i stała się jasność. Nagle wchodzi Bóg i mówi: - Panowie, zostawcie ten wyłącznik.

Ogłoszenia parafialne

1. Bóg zapłać za ofiary na tacę w kwocie 1356zł